

Література.

1. Козак Ю.Г. Мировая экономика: Учеб. пособ. / под. ред. Ю.Г. Козака. – 2-е изд. перераб. и доп. – Киев-Катовице: Центр учебной литературы, 2013. – 212 с.
2. Агробізнес: проблеми, сучасний стан та перспективи розвитку [Колективна монографія] / За заг. ред. Г.Є. Жуйкова, В.С. Ніценка. – Книга 3. – Одеса: ТОВ «Лерадрук», 2013. – 577с.
3. www.usda.gov.

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОТЕНЦІАЛУ ІНСТИТУТУ ФІНАНСОВОГО РИНКУ

*Квасницька Р.С., к.е.н., доцент,
Університет банківської справи Національного Банку України*

Незважаючи на стрімкий розвиток економічної наукової думки серед вчених-економістів прослідковується відсутність єдиного цілісного підходу до визначення поняття «потенціал». Так, за твердженнями окремих науковців, потенціал повинен розглядатись тільки через призму його ресурсної складової, що і знаходить відображення у так званому ресурсному підході до розуміння суті потенціалу. Саме в аспекті даного ресурсного підходу Л.І. Абалкін визначав потенціал, як узагальнену збірну характеристику ресурсів, прив'язану до місця і часу [1], а І.І. Лукінов стверджував, що потенціал – це кількість та якість ресурсів, якими володіє та або інша господарююча система [2]. Погодимось, що без ресурсів неможливим є виконання будь-якої діяльності. Однак, такий однобічний підхід звужує змістові межі поняття «потенціал».

Наступний підхід теоретичного обґрунтування суті потенціалу, який позиціонується в економічній літературі як функціональний чи об'єктивний, здійснює узагальнення складових потенціалу через одну компоненту – через можливості кого-, чого-небудь. З цим твердженням можна було б погодитись, однак: по-перше, ресурси є основою здійснення будь-якого виду діяльності, а тому їх нівелювання при розкритті суті потенціалу є, м'яко кажучи, неправильним; по-друге, узагальнення суті потенціалу через можливості, повністю вyalює внутрішній склад потенціалу, що ускладнює здійснення процесів формування та використання самого потенціалу.

Тому, ми підтримуємо думку тих науковців, які вважають, що змістова характеристика потенціалу повинна розкриватися на основі комплексного відображення його забезпечувально-функціональних складових.

Найбільш досліджуваним в економічній літературі носієм потенціалу на мікрорівні є підприємство. Відтак, треба відмітити, що визначення суті потенціалу інститутів фінансового ринку в економічній літературі узагальнено не розглядається, а широко висвітлюється лише в ракурсі потенціалу окремого виду фінансових корпорацій. З огляду на це, виникає об'єктивна потреба встановлення суті саме такого поняття, як «потенціал інституту фінансового ринку», яке виступає тим узагальнюючим показником в фінансовій системі, яким є «потенціал підприємства» у реальному секторі.

Тому дослідження сутності потенціалу інституту фінансового ринку повинно базуватися саме на термінологічній конкретизації змісту саме такої економічної категорії, як «потенціал підприємства». Нам імпонують наукові погляди О.С. Федоніна, Н.В. Касьянкової, Н.С. Краснокутської, А.А. Сабадирьової, В.О. Козловського та інших, які розглядають потенціал підприємства на основі системного підходу, що уособлюється у тлумаченні даної дефініції, як складної, динамічної полі, структурної системи, агломерації, яка має певні закономірності розвитку, від уміння використати які вирішальною мірою залежить ефективність економіки, темпи та якості її зростання. Системними елементами потенціалу підприємства, а отже й інституту фінансового ринку, виступають можливості, ресурси, засоби та здатності.

Таким чином, проведене дослідження створює підґрунтя для позиціонування авторського бачення суті потенціалу інституту фінансового ринку як сукупності можливостей інституту фінансового ринку щодо досягнення ним певної мети чи здійснення чого-небудь, реалізація яких забезпечується певними ресурсами, засобами та здатностями.

Література.

1. Абалкин Л. М. Диалектика социалистической экономики [Текст] / Л. М. Абалкин. – М.: Мысль, 1981. – 351 с.
2. Лукинов И. Аграрный потенциал: исчисление и использование [Текст] / И. Лукинов, А. Онищенко, Б. Пасхвер // Вопросы экономики. – 1988. – №1. – С.12-21.